

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Maja Snopczyńska

Protokolant : Dawid Tomczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2022 roku w Ś.

sprawy z powództwa Z. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powódki Z. T. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka Z. T. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że powódka w czasie zatrudnienia u strony pozwanej pracowała na stanowiskach, które charakteryzowały się powtarzalnością ruchów, w trakcie zatrudnienia u strony pozwanej zdiagnozowano u powódki przewlekłą chorobę obwodowego układu nerwowego wywołanej sposobem wykonywania pracy zespół cieśni nadgarstka prawego, konieczny okazał się zabieg operacyjny; u powódki stwierdzono chorobę zawodową – zespół cieśni nadgarstka i wykluczono pozazawodowe przyczyny choroby; żądana kwota jest adekwatna do doznanej przez powódkę krzywdy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Strona pozwana zakwestionowała, aby choroba zdiagnozowana u powódki powstała na skutek warunków pracy panujących u pozwanej, gdyż choroby takie rozwijają się dłuższy czas; nie wiadomo jaką diagnostykę przeszła powódka w postępowaniu stwierdzającym chorobę zawodową; w tym postępowaniu stwierdzono, że powódka przez 12 lat pracowała w narażeniu na czynniki szkodliwe, w tym tylko 2 lata u strony pozwanej; brak jest uzasadnionych podstaw dla przyjęcia istnienia adekwatnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy stwierdzoną u powódki chorobą a pracą wykonywaną u pozwanej w szczególności mając na uwadze okres zatrudnienia u pozwanej i podejmowane przez pozwaną działania profilaktyczne i zapobiegawcze; ponadto podniosła, że decyzje Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie są wiążące dla sądu w postępowaniu sądowym dotyczącym cywilnoprawnej odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy za skutki choroby zawodowej i podlega ocenie na takich samych zasadach jak inne dowody.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka była pracownikiem strony pozwanej od 2 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2009 roku.

Bezsporne

U strony pozwanej do konkretnych stanowisk przypisane są konkretne środki ochrony osobistej i zalecone ćwiczenia profilaktyczne a także wykonywane są badania okresowe pracowników. Tak samo było w przypadku powódki.

Powódka przeszła szkolenie BHP.

Pracownicy są szkoleni z zakresu środków zapobiegawczych i ergonomii pracy. Pracownicy w przypadku zmęczenia mają możliwość rotacji.

Dowód: chronometraż stanowiska pracy k. 42-43

instrukcje pracy k. 44, 48-57

zaświadczenie lekarskie k. 45-47

zestawy ćwiczeń k. 58-67

dokumentacja BHP k. 68-72

zeznania świadków M. M. (1) k. 184 płyta CD k. 311

D. P. k. 184 płyta CD k. 311

M. J. k. 184 płyta CD k. 311

I. A. k. 184 płyta CD k. 311

Z. Z. k. 184 płyta CD k. 311

R. P. k. 184, płyta CD k. 311

U powódki decyzją z (...) roku stwierdzono chorobę zawodową przewlekłe choroby obwodowego układu nerwowego wywołane sposobem wykonywania pracy: zespół cieśni w obrębie nadgarstka prawego.

Dowód: decyzja w aktach (...) (załącznik)

W trakcie pracy zawodowej powódka wykonywała powtarzalne ruchy rąk i nadgarstków, jak przy większości prac fizycznych. Np. w Fabryce (...), K. czy W. powódka pracowała na odlewni, w Ż. – szlifowaniem szkła – półek do lodówek na szlifierce wodnej, w H. w B. montowała telewizory na linii produkcyjnej,

Dowód: zeznania powódki k. 269, płyta CD k. 271

Zespół cieśni nadgarstka rozpoznany u powódki jest miernie nasilony, został poddany leczeniu operacyjnemu, tym samym nie należy oczekiwać pogorszenia, a progresja choroby została zatrzymana. Dolegliwości bólowe były miernie nasilone występowały głównie w nocy, dyskomfort powodowało wypadanie przedmiotów z reki; po operacji nastąpiła poprawa.

Uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową wynosi 5%.

Rokowania są pomyślne, powódka może odczuwać niewielkie dolegliwości o typie parestezji palców I-III ręki prawej, ale choroba z dużym prawdopodobieństwem nie będzie się nasilać .

Dowód: opinia biegłego chirurga ręki k. 246

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo było bezzasadne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania świadków M. M. (2), M. J., I. A., Z. Z., R. P. i D. P. oraz powódki, jak również o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie, w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek choroby zawodowej. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew nie kwestionowała faktu, że u powódki stwierdzono chorobę zawodową, lecz podniosła, że powódka nie wykazała istnienia adekwatnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy stwierdzoną u powódki chorobą a pracą wykonywaną u pozwanej oraz, że decyzje Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie są wiążące dla sądu w postępowaniu sądowym dotyczącym cywilnoprawnej odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy za skutki choroby zawodowej.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie (zgodnie z art. 300 kp) przepisy Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 435 kc prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że powódka pracowała u strony pozwanej w okresie objętym decyzją o stwierdzeniu choroby zawodowej. Strona pozwana - chcąc uwolnić się od odpowiedzialności – podniosła, że nie wykazano, istnienia adekwatnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy stwierdzoną u powódki chorobą a pracą wykonywaną u pozwanej.

Wskazać należy, że zarzuty strony pozwanej są trafne. To na powódce zgodnie z art. 6 kc spoczywał obowiązek wykazania nie tylko poniesionej szkody związanej z chorobą zawodową, ale także wykazania, że szkoda ta nastąpiła w związku z pracą wykonywaną u strony pozwanej.

Powódka dla wykazania swoich racji wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Z opinii tej wynika, że uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową wynosi 5%, biegły wskazał także na pomyślne rokowania na przyszłość i opisał dolegliwości, które odczuwała powódka. Tym samym powódka wykazała istnienie krzywdy, natomiast nie jest to jednoznaczne z udowodnieniem, że krzywda ta powstała na skutek pracy wykonywanej u strony pozwanej. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że powódka wiele lat pracowała na stanowiskach w których wykonywała powtarzalne ruchy rękoma. Podnosiła to strona pozwana, wynika to także z zeznań powódki.

Świadkowie M. M. (2), M. J., I. A., Z. Z. i R. P. szeroko opisali stosowane przez pozwaną środki zapobiegawcze, wprowadzone ćwiczenia, możliwość zmiany stanowiska pracy. Natomiast świadek D. P. opisała zasady przeprowadzania badań okresowych.

Słusznie podnosiła strona pozwana, że decyzje Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie są wiążące dla sądu w postępowaniu sądowym dotyczącym cywilnoprawnej odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy za skutki choroby zawodowej. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 listopada 2016 r. (I PK 260/15, cyt. za LEX nr 2191443) „Decyzja inspektora sanitarnego stwierdzająca chorobę zawodową nie ma charakteru wiążącego w postępowaniu sądowym dotyczącym cywilnoprawnej odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy za zachorowanie pracownika na chorobę zawodową. (...) Decyzja Państwowego Inspektora Sanitarnego jest

dokumentem urzędowym (w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c.) tylko w zakresie dotyczącym stwierdzenia istnienia lub nieistnienia choroby zawodowej, a nie w zakresie ustalenia osoby odpowiedzialnej cywilnoprawnie za następstwa tej choroby.” W uzasadnieniu Sąd Najwyższy podkreślił, że „Błędny jest również pogląd Sądu Apelacyjnego, że to na pozwanym pracodawcy spoczywała inicjatywa (dowodowa) wykazania w postępowaniu cywilnym, że nie ponosi odpowiedzialności za chorobę zawodową powoda stwierdzoną w decyzji administracyjnej wydanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Wprost przeciwnie, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności cywilnej strony pozwanej, w tym przesłanek zastosowania art. 435 § 1 k.c., rozmiaru szkody oraz adekwatnego związku przyczynowego między ustalonym rozmiarem szkody i ruchem przedsiębiorstwa prowadzonego przez stronę pozwaną. Niekwestionowanie przez pozwanego decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w (...) z 18 lipca 2013 r., stwierdzającej u powoda chorobę zawodową, nie może być traktowane jako uznanie (przyznanie) przez pozwanego swojej odpowiedzialności cywilnoprawnej za powstanie u powoda choroby zawodowej i jej skutki. Ze względu na ostateczność tej decyzji nie może być kwestionowany tylko sam fakt wystąpienia choroby zawodowej, a nie to, kto i w jakim zakresie ponosi cywilnoprawną odpowiedzialność odszkodowawczą za powstanie tej choroby i jej następstwa. Decyzja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w (...) z 18 lipca 2013 r. nie obejmuje (nie dotyczy) bowiem tego, kto jest odpowiedzialny według prawa cywilnego za powstanie i skutki tej choroby i w jakim zakresie.” Z poglądem takim należy się zgodzić. Tym samym powódka przedstawiając decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej wykazała jedynie istnienie choroby zawodowej, nie zaś odpowiedzialność strony pozwanej za skutki tej choroby, w tym krzywdę opisaną w pozwie.

Mając powyższe na uwadze, że a także okoliczność, że powódka pracowała także u innych pracodawców, gdzie występowało takie same narażenie na powstanie choroby zawodowej i z związanej z nią krzywdy, że u strony pozwanej stosowane były środki profilaktyczne i zapobiegawcze należało uznać, że powódka nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy pracą wykonywaną u pozwanej, a skutkami choroby zawodowej, co skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. mając na względzie wynik procesu i koszty poniesione przez stronę pozwaną.